

LỘC ĐỜI

>> Ông Phạm Minh Giảng nằm ngửa để thờ, để ăn và để sáng tác

// Trời chẳng lấy đi tất cả mọi thứ của ai bao giờ” - tôi luôn tin vào điều đó ngay cả những khi số phận dồn mình vào những hoàn cảnh éo le nhất. Sinh năm 1950 trong một gia đình nông dân nghèo, tôi đã có một tuổi thơ dữ dội và đầy bất hạnh. Cha hi sinh khi tôi vừa tròn 1 tuổi, mẹ qua đời khi tôi mới lên 2, tôi lớn lên dưới bàn tay chăm sóc của bà nội. Căn bệnh thấp khớp biến chứng của thời kỳ đó mắc vào lúc tôi 11 tuổi. Com không đủ ăn sao có tiền chữa bệnh, tôi chỉ uống thuốc lá và vẫn đến lớp với suy nghĩ đơn giản, đau rồi sẽ khỏi.

Cho đến một ngày những cơn đau triển miên, quái ác đã quật ngã tôi hoàn toàn, buộc tôi phải ở liệt trên giường bệnh trong một tư thế duy nhất là nằm ngửa để thờ, ăn uống và mọi sinh hoạt. Tôi rơi vào tuyệt vọng, đắm chìm trong buồn đau suốt những tháng năm dài sau đó. Bà nội mất, những người thân thích không ai dám cuu mang, có người thương đã giới thiệu cho tôi “nhập hộ khẩu” vào Trung tâm Bảo trợ xã hội tỉnh Thái Bình. Phải nằm một chỗ, sống dựa vào khoản tiền trợ cấp thân nhân liệt sĩ và sự cuu mang của những tấm lòng hảo tâm nhưng điều khiến tôi khổ tâm, mặc cảm nhất chính là mọi sinh hoạt cá nhân từ ăn uống, tắm giặt, vệ sinh đều phải phiền người khác. Sau bao ngày suy nghĩ, lên ý tưởng, nhờ các cán bộ trong Trung tâm giúp đỡ, tôi đã thiết kế cho mình được hệ thống “công trình phụ” dưới gầm giường để chủ động tự lo cho

mình. Bệnh tình ngày càng nặng, người tôi giờ “như chiếc bánh đa” (theo cách đùa của mọi người), nặng chưa đến 32 kg, đôi chân teo tóp, co quắp, dị dạng coi như đã chết, lồng ngực lép kẹp, mái tóc bạc rụng gần hết, môi thâm, bàn tay phải cũng gần như liệt, may thay chỉ còn bàn tay trái là bình thường. Đã có lúc tôi định tìm đến sự giải thoát bằng cái chết nhưng không hiểu sao như có một lời động viên vô hình níu tôi ở lại. Tôi phải sống, phải làm được một điều gì đó có ích cho cuộc đời này. Suy nghĩ ấy đã đưa tôi đến với thơ. Tôi cần rằng viết những vần thơ trong tư thế nằm ngửa, day dứt giữa những cơn đau.

Bài thơ đầu tiên được đăng trên báo Nhân dân năm 1999, nhận được 125.000 đồng nhuận bút gửi từ Hà Nội về, tôi vui đến trào nước mắt. Có thêm động lực, tôi lao vào viết say sưa, chẳng những sáng tác thơ mà cả truyện cười, tiểu phẩm hài, có bài đăng trên khá nhiều báo từ Nhân dân, Người bảo trợ, Làng cười đến Văn nghệ trẻ, Tuổi trẻ cười... Không chỉ có được khoản thu nhập thường xuyên từ nhuận bút, tôi cũng đã từng được Đài Tiếng nói Việt Nam trao giải trong cuộc thi viết tiểu phẩm hài, đôi khi còn nhận được điện thoại đặt bài từ các báo. Tính đến nay, ngoài gia tài với hơn 200 bài thơ, gần 100 bài báo, tiểu phẩm, truyện cười, tôi đã xuất bản thành công được hai tập thơ “Giọt mưa ngâu” và “Mười ngón tay nhỏ” được bạn bè và văn giới đón nhận...

Quây quanh chiếc giường tôi nằm hiện giờ là cả một thế giới thu nhỏ với đầy đủ những đồ dùng thiết yếu. Ngoài chiếc tivi được tặng, thì bằng khoản tiền dành dụm tôi đã tự sắm được cả điện thoại di động lẫn cố định, rồi USB và đặc biệt là hệ thống máy tính kết nối mạng Internet, cùng máy in. Hàng ngày, cứ đúng 5 giờ kém, khi tiếng nhạc hiệu của Đài Tiếng nói Việt Nam vang lên, cũng là lúc tôi thức dậy làm vệ sinh, ăn sáng rồi khoảng 6 giờ, tôi bật máy tính, đọc và viết cho tới khuya... Để sử dụng máy tính, vào mạng, với đôi tay co quắp, tôi phải dùng tay phải để giữ bàn phím, tay trái vừa di chuột, vừa gõ chữ, vào mạng, màn hình thì để cách xa khoảng nửa mét và chữ thì phải kích to hết cỡ cho dễ đọc. Những bài thơ, tác phẩm sáng tác được, tôi gửi qua mail đến các báo. Những báo nào không gửi qua mail, tôi tự in ra rồi bỏ vào bao thư, nhờ người mang ra bưu điện gửi...

Năm nay, tôi đã bước sang tuổi 62 và cũng tròn 45 năm nằm liệt trên giường. Người thân thích chẳng còn ai nhưng tôi không hề đơn độc bởi chính những lúc bệnh tật hành hạ đau đớn nhất thì tôi đã có thơ làm bạn, làm điểm tựa để gắng sống. Với thơ tôi chẳng tính hơn thiệt gì, bởi thơ chính là “lộc của đời tôi”, mang lại cho tôi niềm vui và sức mạnh để chiến đấu với số phận...

VINH MINH (ghi)